

พฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงาน
ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
FINANCIAL PLANNING BEHAVIOR OF WORKING AGE GROUP
IN BANGKOK AND VICINITIES

ชนิตา ชำนาญเหนาะ
สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ

Chanita Chumnannoh

Email: chanita.totaew@gmail.com

Faculty of Business Administration Program in Accounting, Ramkhamhaeng University
Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพฤติกรรมวางแผนทางการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และหากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD และใช้สถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีอายุ และระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการวางแผนการเงินโดยรวมต่างกันและ กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีเพศ สถานภาพและรายได้ ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการวางแผนการเงินโดยรวมไม่ต่างกัน นอกจากนี้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนทางการเงิน มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงิน ด้านภาวะเศรษฐกิจ และด้านสถานการณ์การเมือง ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

คำสำคัญ : พฤติกรรมการวางแผนการเงิน; ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงิน

ABSTRACT

This research study aimed at 1) To study the behavior of financial planning among working age groups in Bangkok and its vicinity 2) To study the behavior of financial planning among working age groups in Bangkok and vicinities classified by personal factors. 3) to study the factors affecting the behavior of financial planning among working age groups in Bangkok and its vicinities The sample group used in this research was a group of 400 working-age people in the Bangkok Metropolitan Region. The questionnaire was used as a tool to collect data such as frequency, percentage, mean and standard deviation. The hypothesis was tested using t-test statistic and One-Way ANOVA statistic and if any differences were found, the pairs were compared. using the LSD method and using multiple regression statistics.

The hypothesis testing results showed that Group of people of working age in Bangkok Metropolitan Region with different ages and educational levels causing the overall financial planning behavior to be different and The group of working-age people in Bangkok and its vicinities with different gender, status and income made their overall financial planning behavior not different. The knowledge and understanding of financial planning affects the behavior of financial planning among working age groups in Bangkok and vicinities and factors influencing financial planning. economic conditions and the political situation There was no effect on financial planning behavior of working age group in Bangkok and vicinities.

Keywords : financial planning behavior; Factors Influencing Financial Planning

บทนำ

ในปัจจุบันนี้เรื่องการเงินเป็นเรื่องที่สำคัญมากในชีวิตอย่างหนึ่ง สืบเนื่องจากเหตุการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส 2019 ที่ทวีคูณเกิดขึ้นมากขึ้นทุกวันและส่งผลกระทบต่อทั่วโลกเป็นวงกว้าง ทั้งปัญหาหนี้ครัวเรือนพุ่งสูงไม่หยุดส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม เมื่อหนี้สินเพิ่มพูนแต่รายได้กลับลดลง ทำให้คนไทยต้องติดอยู่ในวังวนแบกหนี้ไม่มีวันจบสิ้นโดยหนี้ครัวเรือนของไทยยังคงอยู่ในระดับสูงและมีทิศทางเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง สวนทางสัญญาณอ่อนแอของภาวะเศรษฐกิจในช่วงวิกฤตจากข้อมูลเงินให้กู้ยืมแก่ภาคครัวเรือน (หนี้ครัวเรือน) ในไตรมาส 3 ปี 2563 ของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ระบุว่า หนี้ครัวเรือนไทยทำสถิติสูงสุดในรอบ 18 ปีครั้งใหม่ที่ 86.6% ต่อจีดีพี (จากระดับ 83.8% ต่อจีดีพีในไตรมาส 2/2563) โดยเฉพาะสินเชื่อบ้าน สินเชื่อรถยนต์และบัตรเครดิต นอกจากนี้ ยังพบว่า มีสัญญาณการเร่งตัวของหนี้ก้อนใหม่ในภาคครัวเรือนในไตรมาสที่ 3/2563 โดยเฉพาะหนี้เพื่อที่อยู่อาศัย ซึ่งสินเชื่อบ้านปล่อยใหม่ ยังคงขยับขึ้นอีกประมาณ 1.60 แสนล้านบาท คิดเป็น 88% ของการเพิ่มขึ้นของยอดคงค้างหนี้ครัวเรือน ซึ่งในไตรมาส 3/2563 หนี้ครัวเรือนมียอดคงค้างเพิ่มขึ้นราว 1.82 แสนล้านบาท มาอยู่ที่ระดับ 13.77 ล้านล้านบาท สะท้อนให้เห็นว่า ความเปราะบางทางการเงินในภาคครัวเรือนของไทย ปรากฏชัดเจนมากขึ้นตามสัญญาณอ่อนแอของเศรษฐกิจไทยในช่วงหลายปีที่ผ่านมา โดยภาพรวมครัวเรือนทั้งประเทศมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนลดลงในอัตราที่มากกว่าการลดลงของค่าใช้จ่ายต่อเดือน สวนทางกับภาระหนี้ที่ยังอยู่ในระดับสูง ขณะที่ระดับการออมของครัวเรือนไทยอยู่ในสถานการณ์ที่อ่อนแอลง มาตั้งแต่ก่อนวิกฤต COVID-19 สัญญาณอ่อนแอของเศรษฐกิจไทยตลอดช่วงหลายปีที่ผ่านมา ส่งผลทำให้ฐานะทางการเงินของหลายคนตึงตัวมากขึ้น

ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การวางแผนทางการเงินนั้นจึงเป็นเรื่องหนึ่งที่ไม่ควรมองข้าม นั้นจึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยตั้งใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับ เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงาน ซึ่งจะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานโดยมีแนวคิดในการวิจัยคือ การศึกษาจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และรายได้ ว่ามีความสัมพันธ์มากน้อยเพียงใดต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงิน ว่ามีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานหรือไม่ โดยข้อมูลที่ได้ จากการศึกษาเพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ขอบเขตงานงานวิจัย

1. ขอบเขตของประชากร ในการศึกษาพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในครั้งนี้ ได้ทำการเลือกกลุ่มคนวัยทำงานที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่เป็นศูนย์กลางของการของประเทศ ซึ่งมีความหลากหลายใน ด้านความคิด ด้านความรู้สึกรู้สึก ด้านทัศนคติ ในการวางแผนทางการเงิน เป็นต้น ซึ่งจากความแตกต่างกันในหลายๆด้าน จึงทำให้มีความเหมาะสมในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้
2. ขอบเขตด้านตัวแปร ในการศึกษาการศึกษพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้กำหนดตัวแปรสำหรับการศึกษาวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วย
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่
 - 2.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ รายได้
 - 2.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงิน ซึ่งประกอบไปด้วย ความรู้ความเข้าใจเรื่อง การวางแผนทางการเงิน ด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านสถานการณ์การเมือง
 - 2.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) ที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่
 - 2.2.1 พฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านการหารายได้ ด้านการออมเงินด้านการลงทุน ด้านการใช้จ่าย ด้านการวางแผนเกษียณ
3. ขอบเขตระยะเวลา การดำเนินการศึกษาวิจัยเริ่มตั้งแต่วันที่เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2564 ถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2564

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยจำแนกตาม เพศ,อายุการศึกษา,สถานภาพและรายได้
3. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินของกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงิน

ความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนทางการเงิน

สฤณี อาชวานันทกุล(2556) ได้กล่าวไว้ว่า ความรู้เรื่องทางการเงิน หมายถึงความรู้และความเข้าใจ แนวความคิดที่เกี่ยวกับการเงิน ความเสี่ยงทางการเงิน รวมถึงทักษะ แรงจูงใจ และความเชื่อมั่นที่จะใช้ความรู้และความเข้าใจเหล่านี้ในการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ ในหลากหลายบริบททางการเงิน เพื่อปรับปรุงความอยู่ดีมีสุขทางการเงินของปัจเจกและสังคม และช่วยให้สามารถมีส่วนร่วมในชีวิตทางเศรษฐกิจ

อัจฉราพร ปะที (2559) ได้กล่าวไว้ว่า ความรู้ ความเข้าใจ หมายถึง การรับรู้ การรับรู้ข้อมูลที่เคยมีประสบการณ์หรือเคยพบเจอและสามารถอธิบายได้ เปรียบเทียบในเรื่องนั้น ได้อย่างเป็นเหตุเป็นผลและสามารถนำความรู้ความเข้าใจนั้นไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจกับการวางแผนทางการเงิน

ชนิกานต์ ภูกันหา (2563) ได้กล่าวไว้ว่าภาวะทางเศรษฐกิจ หมายถึง สถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ต่ำรวมถึง ภาวะเศรษฐกิจโลก ที่ส่งผลกระทบต่อ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

วารสารหาดใหญ่วิชาการ 17(2) (2562)ได้กล่าวว่าภาวะเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงในหลายรูปแบบทั้งเศรษฐกิจแบบรุ่งเรืองหรือเศรษฐกิจแบบถดถอยทั้งนี้ ไม่ว่าเศรษฐกิจจะอยู่ในภาวะใด บุคคลย่อมจำเป็นต้องมีรายได้และมีการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคซึ่งเกี่ยวข้องกับการเงินส่วนบุคคลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ในช่วงที่เศรษฐกิจถดถอยย่อมมีโอกาสมากขึ้นที่บุคคลจะได้รับผลกระทบทางลบจากภาวะเศรษฐกิจดังกล่าว หากบุคคลมีรายได้ที่ไม่เพียงพอสำหรับรายจ่าย โดยเฉพาะรายจ่ายที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีพ บุคคลดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะก่อหนี้ส่วนบุคคลหรือหนี้ครัวเรือนเพื่อนำเงินมาใช้จ่าย หนี้ครัวเรือนดังกล่าวคือภาระผูกพัน และจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตในอนาคตเช่นกัน และในที่สุดภาระหนี้สินที่สูงเกินไปรวมทั้งหนี้สินที่ไม่จำเป็นจะทำให้ความมั่งคั่งของบุคคลดังกล่าวลดน้อยลง

ปัจจัยสถานการณ์การเมืองกับการวางแผนทางการเงิน

สุพัตรา จันทนะศิริ(2562) ได้กล่าวว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ว่ามีอิทธิพลในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลือกตอบในด้านปัจจัยอื่นๆ ซึ่งได้แก่ สถานการณ์ทางการเมืองของประเทศไทย

พงศ์ศักดิ์ เหลืองอร่าม (2563)ได้กล่าวว่าความไม่แน่นอนทางด้านการเมืองเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจอย่างมาก เนื่องจากประเทศไทยได้เผชิญกับการขาดเสถียรภาพทางการเมืองอย่างรุนแรง มี

การเปลี่ยนแปลงนายกรัฐมนตรีถึง 6 คนและการปฏิวัติรัฐประหารถึง 2 ครั้งในช่วงเวลาเพียง 8 ปี ผลการศึกษาเบื้องต้นพบว่า ความไม่แน่นอนทางการเมืองในช่วงปี 2006-2014 ส่งผลให้การผลิตในประเทศหายไปกว่า 3.35 ล้านล้านบาท ซึ่งเทียบเท่ากับงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2564 เลยทีเดียว

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมวางแผนการเงิน

ด้านการหารายได้

สนทยา เขมรัตน์, ดวงใจ เขมรัตน์, ธาณี คงเพชร และพรประภา แสงสินเจริญชัย (2555) ได้กล่าวว่า คือ รายได้หลักที่มาจากเงินเดือนประจำค่าตำแหน่ง เงินช่วยเหลือสวัสดิการต่างๆรายได้พิเศษ หรือรายได้ที่ได้มาจากอาชีพเสริมนอกจากนี้แล้วรายได้อื่นๆหมายถึง ผลประโยชน์ที่บุคคลควรได้รับจากการประกอบอาชีพโดยอาจจะอยู่ในรูปที่เป็นตัวเงิน หรือในรูปสินทรัพย์อื่นๆ

พัฒน์ ทองทึง (2556) ได้กล่าวว่า ด้านรายได้ หมายถึง เงินที่ได้รับมาเป็นเงินสด เช่นเงินเดือน ค่าจ้าง เงินโบนัส เงินประจำตำแหน่ง ค่าคอมมิชชั่น เงินปันผล ดอกเบี้ยเงินรับ เงินค่าสวัสดิการ เงินช่วยเหลือ ค่ากรรมธรรม์ประกันชีวิต เงินบำเหน็จบำนาญ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินประกันสังคม และรายได้อื่นๆ

ด้านการออมเงิน

สุภารัตน์ พิมลรัตน์กานต์ (2555) ได้กล่าวว่าด้านการออม คือ การแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเพื่อเก็บสะสมไว้ใช้จ่ายกับ วัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น เก็บไว้เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน หรือเก็บไว้เพื่อใช้ในอนาคต เพื่อให้สามารถได้ในสิ่งที่ต้องการหรือสามารถทำในสิ่งที่ต้องการได้ การออมส่วนใหญ่มักจะอยู่ในรูปแบบที่มีโอกาสสูญเสียเงินต้นต่ำและได้รับอัตราผลตอบแทนที่ไม่สูงนักเมื่อเทียบกับการลงทุน

พัฒน์ ทองทึง (2556) ได้กล่าวว่าด้านการออม คือ การแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งมาทำการเก็บสะสมทีละน้อย แล้วค่อยๆเพิ่มจำนวนจนกลายเป็นปริมาณเงินที่มีมากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้สามารถใช้จ่ายกับวัตถุประสงค์ต่างๆตามที่ ตั้งเป้าหมายไว้ได้ เช่น เพื่อใช้ในอนาคต เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน การออมถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการวางแผนทางการเงิน การมีวินัยในการใช้จ่าย ไม่ฟุ่มเฟือย จะสามารถส่งผลทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการออมเงินได้

ด้านการลงทุน

ตลาดการเงินและการลงทุนในหลักทรัพย์ (2557) ได้กล่าวว่าการลงทุน (Investment) หมายถึง ความต้องการซื้อหลักทรัพย์หรือหลักทรัพย์โดยการนำเงินออม (Saving) สะสม หรือเงินกู้ยืมจากธนาคาร (Bank Credit) มาซื้อหลักทรัพย์และหลักทรัพย์ตามที่ต้องการ เพื่อสร้างผลตอบแทนในรูปแบบที่แตกต่างกันไป เช่น การลงทุนในหุ้นสามัญจะได้เงินปันผล (Dividend) และส่วนต่างของราคา (Capital Gain) การลงทุนพันธบัตรรัฐบาล (Bond) ได้ผลตอบแทนในรูปอัตราดอกเบี้ย (Interest) การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ (Real estate) ได้ผลตอบแทนในรูป (Capital Gain) เป็นต้น

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2558) ได้กล่าวว่า “การลงทุน” คือ การที่เราใช้จ่ายเงินสดรูปแบบหนึ่งในปัจจุบันโดยมุ่งหวังจะได้รับผลตอบแทนจากการใช้จ่ายนั้นในอนาคต ซึ่งผู้ลงทุนเชื่อว่าเงินสดหรือผลตอบแทนส่วนเพิ่มที่จะได้รับคินนั้นจะสามารถชดเชยระยะเวลาอัตราเงินเพื่อและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างคุ้มค่า

ด้านการใช้จ่าย

พัฒน์ ทองทึง (2555) ได้กล่าวว่า ด้านการใช้จ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่จ่ายไปในรูปของเงินสด เช่น การใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีวิตประจำวัน การใช้จ่ายเพื่อซื้อหลักทรัพย์ การใช้จ่ายในการชำระหนี้ (ค่า ผ่อนบ้าน ค่าผ่อนรถ) ค่าเบี้ยประกัน ค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพและ รักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวและพักผ่อน รวมถึงค่าใช้จ่ายเพื่อการ ลงทุนต่างๆ ด้วย เช่น การลงทุนในหลักทรัพย์

ณัฐไพฑู สุธธิเสริม (2561) ได้กล่าวว่า การลงทุน หมายถึง การใช้ทรัพยากรในลักษณะต่างๆ โดยหวังจะได้รับผลตอบแทนกลับคืนมามากกว่าที่ลงทุนไปในอัตราที่พอใจภายใต้ความเสี่ยงที่เหมาะสม

สนธยา เขมวิรัตน์, ดวงใจ เขมวิรัตน์, ธานี คงเพชร และพรประภา แสงสินเจริญชัย(2555) ได้กล่าวว่า ด้านการใช้จ่าย หมายถึง การที่บุคคลแต่ละคนตัดสินใจใช้จ่ายเงินที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นการใช้จ่ายเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและสามารถประเมินความต้องการและความจำเป็นก่อนที่จะใช้เงินรวมถึงการบริจาค ให้กับสังคมเมื่อมีความพร้อม นอกจากนี้แล้วการใช้จ่ายอาจจะหมายถึง จำนวนเงินที่ไว้ใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการต่างๆในการดำรงชีวิต หรือรายจ่ายที่เกิดขึ้นอื่นๆ เช่น เงินบริจาค ค่าเบี้ยประกัน หรือรายจ่ายที่มีใช้การบริโภค

ด้านการวางแผนเกษียณ

ณัฐธาวรี ศรีวัฒนไชย (2563)ได้กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ เป็นการวางแผนและการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อการจัดระเบียบการเงินของบุคคลให้มีประสิทธิภาพ ด้วยการออม การใช้จ่ายและการลงทุน เพื่อสร้างความมั่นคงและความสำเร็จสำหรับบุคคลและครอบครัวในชีวิตบั้นปลายอย่างมีความสุข ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาความรู้ทางตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2553) ได้กล่าวว่า ได้วางหลักการเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ การวางแผนเกษียณนั้นเป็นการพิจารณาปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษียณอายุ รวมถึงอายุที่คาดว่าจะเกษียณ จำนวนเงินเท่าใดที่ต้องการที่จะเพียงพอ กับภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง ซึ่งเป็นการวิจัยโดยไม่มีการจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปรใด ๆ ซึ่งเป็นการศึกษาตามสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่จริงโดยไม่มีมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เป็นการเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์และใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป

กลุ่มประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชากรกลุ่มวัยทำงานที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถที่จะทราบจำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่วางแผนทางการเงินได้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงได้ใช้วิธีการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยการ เปิดตารางหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (1973) เพื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยทำการเลือกจากตารางแบบไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน หรือ ∞ (Infinity) จากค่าความคลาดเคลื่อน 5% ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยผลจากการเปิดตารางของ Taro Yamane (1973) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักที่ผู้วิจัยใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามลักษณะประชากร ซึ่งจะประกอบไปด้วย ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านการศึกษา ด้านสถานภาพ และด้านรายได้ ซึ่งจะเป็นคำถามแบบปลายปิดแบบตรวจสอบรายการ กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งจะประกอบไปด้วยคำถามทั้งหมด 5 ด้าน ด้านการหารายได้ ด้านการออมด้านการลงทุน ด้านการใช้จ่าย และด้านการวางแผนเกษียณ ซึ่งจะประกอบไปด้วยข้อคำถามทั้งหมด 14 ข้อ

เป็นคำถามแบบประเมินค่าความสำคัญ เกณฑ์การให้คะแนนระดับสำคัญ คือ มีระดับสำคัญมากที่สุด = 5, มีระดับสำคัญมาก = 4, มีระดับสำคัญปานกลาง = 3, มีระดับสำคัญน้อย = 2, และมีระดับสำคัญน้อยที่สุด = 1

ส่วนที่ 3 ข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงิน ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งจะประกอบไปด้วยคำถามทั้งหมด 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงิน ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ ด้านสถานการณ์การเมือง ซึ่งจะประกอบไปด้วยข้อคำถามทั้งหมด 9 ข้อ เป็นคำถามแบบประเมินค่าความสำคัญ เกณฑ์การให้คะแนนระดับสำคัญ คือ มีระดับสำคัญมากที่สุด = 5, มีระดับสำคัญมาก = 4, มีระดับสำคัญปานกลาง = 3, มีระดับสำคัญน้อย = 2, และมีระดับสำคัญน้อยที่สุด = 1

ส่วนที่ 4 เป็นข้อคำถามแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งจะมีข้อคำถามทั้งหมด 1 ข้อ

โดยแบ่งความสำคัญออกเป็น 5 ระดับ เพื่อใช้ในการตีความหมายของค่าเฉลี่ยที่ใช้ในการวิเคราะห์ค่าในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 มีระดับความสำคัญในระดับน้อยที่สุด, ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 มีระดับความสำคัญในระดับน้อย, ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 มีระดับความสำคัญในระดับปานกลาง, ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 มีระดับความสำคัญในระดับมาก และค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 มีระดับความสำคัญในระดับมากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 ใช้ค่าร้อยละและค่าความถี่กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านการศึกษา ด้านสถานภาพ ด้านรายได้

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินและพฤติกรรมกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

2. สถิติอนุมาน (inferential statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ด้านเพศ โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยข้อมูลสถิติ t test

2.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ด้านอายุ ด้านการศึกษา ด้านสถานภาพ ด้านรายได้ โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยข้อมูลสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD

2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพฤติกรรมวางแผนทางการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย เรื่องพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการออม ด้านการใช้จ่าย ด้านการวางแผนเกษียณ ด้านและการลงทุน

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีอายุ และระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการวางแผนการเงินโดยรวมต่างกัน

2.2 กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีเพศ สถานภาพและรายได้ ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการวางแผนการเงินโดยรวมไม่ต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลสามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนทางการเงินมีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

3.2 ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ และด้านสถานการณ์การเมือง ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลสามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

1.1 ด้านการหารายได้ ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า กลุ่มคนทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลส่วนใหญ่มีรายได้หลักมาจาก เงินเดือนหรือค่าจ้าง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สนทยา เข็มรัตน์, ดวงใจ เข็มรัตน์, ธานี คงเพชร และพรประภา แสงสินเจริญชัย (2555) ที่ว่า รายได้หลัก เป็นรายได้ที่ได้มาจากเงินเดือนประจำค่าตำแหน่ง เงินช่วยเหลือ สวัสดิการต่างๆ รายได้พิเศษ หรือรายได้ที่ได้มาจากอาชีพเสริม นอกจากนี้รายได้อื่นๆยังหมายถึง ผลประโยชน์ที่บุคคลควรได้รับจากการประกอบอาชีพ โดยอาจจะอยู่ในรูปที่เป็นตัวเงินหรือในรูปแบบสินทรัพย์อื่นๆ และสอดคล้องกับแนวคิดของ พัฒนี ทองทิง (2556) ที่ว่า รายได้หมายถึง เงินที่ได้รับมาเป็นเงินสด เช่น เงินเดือนค่าจ้าง เงินโบนัส เงินประจำตำแหน่ง ค่าคอมมิชชั่น เงินปันผล ดอกเบี้ยเงินรับ เงินค่าสวัสดิการ เงินช่วยเหลือ ค่ากรรมธรรม์ประกันชีวิต เงินบำเหน็จบำนาญ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินประกันสังคม และรายได้อื่นๆ

1.2 ด้านการออมเงิน ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าผู้กลุ่มคนทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลส่วนใหญ่จะมีการออมเงิน เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉินซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการถือเงินของ สุดา รัตน์ พิมลรัตน์กานต์ (2555) ด้านการออมคือ การแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเพื่อเก็บสะสม ไว้ใช้จ่ายกับวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น เก็บไว้เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน หรือเก็บไว้เพื่อใช้ใน อนาคต เพื่อให้สามารถได้ในสิ่งที่

ต้องการหรือสามารถทำในสิ่งที่ต้องการได้การออมส่วนใหญ่มักจะอยู่ในรูปแบบที่มีโอกาสสูญเสียเงินต้นต่ำ และได้รับ อัตราผลตอบแทนที่สูงขึ้นเมื่อเทียบกับการลงทุน และมีความสอดคล้องกับ พัฒน์ ทองทีง (2556) ด้านการออม คือ การแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งมาทำการเก็บสะสมที่ละน้อย แล้วค่อยๆเพิ่มจำนวนจนกลายเป็นปริมาณเงินที่มีมากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้สามารถใช้จ่ายกับวัตถุประสงค์ต่างๆตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ได้ เช่น เพื่อใช้ในอนาคต เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน การออมถือเป็น สิ่งที่มีความสำคัญที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการวางแผนทางการเงิน การมีวินัยในการใช้จ่าย ไม่ฟุ่มเฟือย จะสามารถส่งผลทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการออมเงินได้

1.3 ด้านการลงทุน ของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าคุณกลุ่มคนทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลส่วนใหญ่จะมีการวางแผนใช้จ่ายเงินอย่างรัดกุม และมีความระมัดระวังในการใช้เงินวิตกกังวล ซึ่งไม่มั่นใจในอนาคตทางการเงินของตนเอง กลัวการลงทุนที่มีความเสี่ยง และนิยมดูแลการเงินให้ตนเองซึ่งสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของมุกดา โควกุล (2558) ที่ศึกษาการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบการออมมากที่สุด คือ มีบัญชีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์ (ทั้งออมทรัพย์และฝากประจำ) มีการจัดสัดส่วนเงินออมต่อรายได้ในแต่ละเดือนมากที่สุด คือ ไม่ได้กำหนดไว้แน่นอน ออมตามที่เหลือ เหตุผลหลักในการออม คือ เพื่อไว้ใช้ยามฉุกเฉิน และปัจจัยที่พิจารณาในการเลือกลงทุนส่วนใหญ่คำนึงถึงผลตอบแทนซึ่งหมายถึงรายได้เสริมที่ประชาชนจะได้รับจากการลงทุนนั่นเองและ Sam Ponsan (2560) ที่ว่าไม่กล้าลงทุน คนไทยมีปัญหาเรื่องการลงทุนที่ต่ำ อัตราลงทุนต่อ GDP อยู่ที่ 22% สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นว่าคนไทยไม่เห็นความสำคัญของการลงทุน อาจจะเพราะกลัว และไม่ไว้วางใจ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เลยสร้างพิพิธภัณฑ์เรียนรู้การลงทุน ‘Investory Museum’ เพื่อให้ความรู้ สร้างความเข้าใจจากการทดลองด้วยการปฏิบัติจริง เพื่อจะได้รู้สึกว่าการลงทุนไม่ใช่สิ่งที่น่ากลัว และมีประโยชน์ถ้าเข้าใจ

1.4 ด้านการใช้จ่ายของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าคุณกลุ่มคนทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลส่วนใหญ่ จะมีการวางแผนการใช้จ่ายที่ดีพอสมควรเพื่อให้มีเงินเพียงพอในการใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สนทยา เขมรัตน์, ดวงใจ เขมรัตน์, ธานี คงเพชร และพรประภา แสงสินเจริญชัย (2555) ที่ว่า บุคคลแต่ละคนจะตัดสินใจใช้จ่ายเงินที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดเกิดความคุ้มค่าและสามารถประเมินความต้องการหรือ ความจำเป็นก่อนที่จะใช้จ่ายเงินรวมถึงการบริจาคให้กับสังคมเมื่อมีความพร้อมเป็นเงินที่ไว้ใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการต่างๆในการดำรงชีวิต และแนวคิดของ พัฒน์ ทองทีง (2555) กล่าวไว้ว่า ด้านการใช้จ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่จ่ายไปในรูปของเงินสด เช่น การใช้จ่ายเพื่อ การดำรงชีวิตประจำวัน การใช้จ่ายเพื่อซื้อสินทรัพย์ การใช้จ่ายในการชำระหนี้ (ค่าผ่อนบ้าน ค่าผ่อนรถ) ค่าเบี้ยประกัน ค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพและ รักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวและพักผ่อน รวมถึง ค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุนต่างๆด้วย เช่น การลงทุนในหลักทรัพย์ เป็นต้น ทั้งยังมีความสอดคล้องกับ พิมพวิไล สุขสวัสดิ์ (2558) ที่ว่าการใช้จ่ายจะเกี่ยวข้องกับ “สิ่งของหรือการบริการในด้านต่างๆ” ที่มีความจำเป็นต่อการครองชีพที่ครัวเรือนจะต้องซื้อหรือจ่ายด้วยเงินสด หรือการได้มาโดยที่ไม่ได้ซื้อหรือจ่าย

1.5 ด้านการวางแผนเกษียณของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าคุณกลุ่มคนทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลส่วนใหญ่จะมีการคำนวณค่าใช้จ่ายหลังเกษียณ แล้วมาประเมินว่าในปัจจุบันมีรายรับเท่าไรและรายจ่ายเท่าไร จากนั้นก็จัดการวางแผนการเงิน โดยแบ่งส่วนหนึ่งเป็นเงินที่ไว้เก็บเพื่อเกษียณอายุซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของศรุติ กิตติมหาชัย (2560) ที่ศึกษาการวางแผนการใช้จ่าย การวางแผนเรื่อง

การเงิน และการพัฒนาการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งพบว่าค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปรผลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการวางแผนการเงินที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นปานกลาง และ Sam Ponsan (2560) ที่ว่าปัจจุบันมีคนที่มีเงินออมเงินเพื่อใช้ในยามเกษียณมีเพียง 25% เท่านั้น และมีถึง 40% ที่ไม่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อออมเงินยามเกษียณ ธปท. เลย์ร่วมมือกับ Asian Development Bank ให้ความรู้เรื่องการออมแก่คนรุ่นใหม่ชื่อ ‘เปย์ไม่เจ็บ เก็บไม่จน’ ซึ่งโครงการนี้จะสอนทุกอย่างที่เกี่ยวกับการออม รู้จักการออมเงินให้เป็นได้ที่ ‘เปย์ไม่เจ็บ เก็บไม่จน’ อนาคตก็ไม่เคยนึกถึงวันเกษียณ วางแผนภาษีอย่างไร ใช้เงินก้อนอย่างไรไม่เคยนึกถึง K-Expert ของธนาคารกสิกรไทย จึงทำสื่อให้ความรู้ทางการเงินเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจได้ง่ายๆ ผ่านทาง facebook และเว็บไซต์ของธนาคาร และยังจัดตั้ง K-Expert Center เพื่อให้คำปรึกษา และจัดอบรมให้ความรู้เรื่องการเงินแก่บุคคลทั่วไป บริษัท และองค์กรต่างๆ เพื่อให้ทุกคนมีวินัยทางการเงิน เริ่มต้นวางแผนการเงินได้ที่ K-Expert

2. ผลการวิจัยพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีเพศต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการวางแผนการเงินโดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงจะมีพฤติกรรมการวางแผนการเงินที่เหมือนกันซึ่งไม่สอดคล้องกับวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2562) ได้ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครพบว่าผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศ ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยรวม ต่างกัน ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครทั้งเพศชายและเพศหญิง ต่างมีความต้องการที่จะมีการวางแผนทางการเงินเหมือนกันและไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สนทยา เขมวีรัตน์, ดวงใจ เขมวีรัตน์, ธาณี คงเพชร และ พรประภา แสงสินเจริญ (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องความรู้และทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล และทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

2.2 กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีอายุต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการวางแผนการเงินโดยรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าในแต่ละอายุมีประสบการณ์และความคิดแตกต่างกันย่อมทำให้พฤติกรรมการวางแผนการเงินต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาดา วัลยานนท์ และศนิรัตน์ สุวรรณหงษ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของข้าราชการและลูกจ้างสังกัดสำนักงานเขตบางซื่อกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยการเตรียมตัวด้านทรัพย์สินก่อนการเกษียณอายุ และปัจจัยการเตรียมตัวด้านการออมและการลงทุนด้าน ผลตอบแทน สัดส่วนในการออมและการลงทุนต่อรายได้มีความสัมพันธ์ กับอายุ และงานวิจัยของธนภรณ์ ตีธนกิจชัยกุล (2563) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของคนวัยทำงานในสถานการณ์ COVID-19 พบว่า อายุ มีอิทธิพลต่อ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของคนวัยทำงานในสถานการณ์ COVID-19 ในด้านกรอบระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้ในกรวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงิน อาจเป็นเพราะเมื่ออายุเพิ่มขึ้น จะทำให้บุคคลมีการคิดวิเคราะห์ที่ใช้เหตุผลมากขึ้น

2.3 กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการวางแผนการเงินโดยรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าระดับการศึกษาต่างกัน จะทำให้พฤติกรรมการวางแผนการเงินต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาดา วัลยานนท์ และศนิรัตน์ สุวรรณ

หงษ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของข้าราชการและลูกจ้างสังกัดสำนักงานเขตบางซื่อกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยการเตรียมตัวด้านการออมและการลงทุนด้านความรู้ ความเข้าใจและความเสี่ยง ระยะเวลาการออมและการลงทุนมีความสัมพันธ์กับระดับ การศึกษา และปัจจัยการเตรียมตัวด้านการออมและการลงทุนด้าน ความรู้ ความเข้าใจและความเสี่ยง ระยะเวลาการออมและการลงทุนมีความสัมพันธ์ระดับการศึกษา และปัจจัยการเตรียมตัวด้านทรัพย์สินก่อน การเกษียณอายุ และปัจจัยการเตรียมตัวด้านการออมและการลงทุนด้าน ผลตอบแทน สัดส่วนในการออมและการลงทุนต่อรายได้มีความสัมพันธ์ กับระดับการศึกษา อายุ และงานวิจัยของธนภรณ์ ดีธนกิจชัยกุล (2563) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของคนวัยทำงานในสถานการณ์ COVID-19 พบว่าระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของคนวัยทำงานในสถานการณ์ COVID19 ในด้านจำนวนการออม (%) จากรายได้ในแต่ละเดือน ด้านสัดส่วนการเก็บเงินออมเมื่อเทียบกับรายจ่าย และด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินอาจเป็นเพราะระดับการศึกษาช่วยสร้างจิตสำนึกในการเป็นมนุษย์ มีจิตวิญญาณของผู้มีอารยธรรมทางปัญญาและความงดงามทางจิตใจ

2.4 กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีสถานภาพต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการวางแผนการเงินโดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพโสด สมรส หม้ายหรือหย่าร้าง ต่างมีความต้องการวางแผนทางการเงินเหมือนกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒนี ทองพึ้ง (2555) ได้ศึกษาเรื่อง วิจัยการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัย เกษียณอายุ : กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบที่มีนัยสำคัญทางสถิติของข้าราชการครู ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ระดับตำแหน่ง ครูปฏิบัติการ (คศ.1) และครูชำนาญ การ (คศ. 2) เป็นไปตามกรอบการวิจัยที่กำหนด ณ ระดับความเชื่อมั่น 90% โดยปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล คือ สถานภาพสมรสที่มีนัยสำคัญและไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และ ประณณ แก้วเอี่ยม (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธร จังหวัด ชุมพร

2.5 กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีรายได้ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการวางแผนการเงินโดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่ากลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ ต่างมีความต้องการวางแผนทางการเงินเหมือนกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สนทยา เขมวิรัตน์, ดวงใจ เขมวิรัตน์, ธาณี คงเพชร และพรประภา แสงสินเจริญ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ และทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลและทัศนคติเกี่ยวกับการ จัดการการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของธนภรณ์ ดีธนกิจชัยกุล (2563) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของคนวัยทำงานในสถานการณ์ COVID-19 พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของคนวัยทำงานในสถานการณ์ COVID-19 ในด้านกรอบระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้ใน การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และด้านกรอบระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้ใน การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อาจเป็นเพราะการที่มีรายได้สูง ย่อมมีความสามารถในการใช้จ่ายใช้สอย การออมเงิน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สยานนท์ สหุพันธ์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาจะขึ้นอยู่กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุด

3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สามารถสรุปได้ดังนี้

3.1 ปัจจัย ด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนทางการเงินมีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่ากลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลให้ความสำคัญการศึกษาความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนทางการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิษามญูชวี ศรีสุวรรณ, พวงเพ็ญ ชูรินทร์ และนิตย ทัฬหะวณิช สุขศรี (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารการเงินกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของลูกค้ายานยนต์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของธนภรณ์ ตีธนกิจชัยกุล (2563) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของคนวัยทำงานในสถานการณ์ COVID-19 ผลวิจัยพบว่าความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของคนวัยทำงานในสถานการณ์ COVID-19 ในด้านสัดส่วนการเก็บเงินออมเมื่อเทียบกับรายจ่าย อาจเป็นเพราะผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นอย่างดี รู้ถึงความเสี่ยงที่ได้รับ ผลประโยชน์ที่จะได้รับ ย่อมมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ดีกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้

3.2 ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าไม่ว่าจะภาวะเศรษฐกิจจะเป็นอย่างไรกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลก็ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งไม่สอดคล้องกับสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนันนิตรา ดอนบันเทา, ศิริพร โสมคำภา และอนนิตา เพชรพิมูล (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินเพื่อนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนตำบล โกสัมพี อำเภอกอสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า ภาวะเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตโกสัมพีนครและไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของธนภรณ์ ตีธนกิจชัยกุล (2563) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของคนวัยทำงานในสถานการณ์ COVID-19 พบว่าสภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของคนวัยทำงานในสถานการณ์ COVID-19 ในด้านสัดส่วนการเก็บเงินออมเมื่อเทียบกับรายจ่าย อาจเป็นเพราะสภาวะทางเศรษฐกิจนั้น จะทำให้บุคคลเตรียมพร้อมที่จะรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ

3.3 ปัจจัยด้านสถานการณ์การเมืองไม่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า สถานการณ์การเมืองไม่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของวิมลพร สมครเขตรการและปัญญา ศรีสิงห์ (2563) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุกรณีศึกษา ลูกค้ายานยนต์รายโอบี สาขาถนนศรีวิภา พบว่าด้านสถานการณ์การเมืองภายในประเทศ มีความสำคัญสูงสุด รองลงมาเป็น Lifestyle วิถีในการดำเนินชีวิต และส่วนข้อที่มีค่าน้อยที่สุด คือ กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการเงินและการลงทุน ตามลำดับรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุลูกค้ายานยนต์รายโอบี สาขาถนนศรีวิภาและไม่สอดคล้องกับงานพงศศักดิ์ เหลืองอร่าม (2563) ที่ว่าความไม่แน่นอนทางการเมืองเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจอย่างมาก เนื่องจากประเทศไทยได้เผชิญกับการขาดเสถียรภาพทางการเมืองอย่างรุนแรง มีการเปลี่ยนแปลงนายกรัฐมนตรีถึง 6 คนและการปฏิวัติรัฐประหารถึง 2 ครั้งในช่วงเวลาเพียง 8 ปี ผลการศึกษา

เบื้องต้นพบว่า ความไม่แน่นอนทางการเมืองในช่วงปี 2006-2014 ส่งผลให้การผลิตในประเทศหายไปกว่า 3.35 ล้านล้านบาท ซึ่งเทียบเท่ากับงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2564 เลยทีเดียว

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากผลการวิจัยในครั้งมีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อประโยชน์ต่อพฤติกรรมกรรมการวางแผนทางการเงินได้ ดังนี้

1. จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีอายุและระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการวางแผนการเงินต่างกัน ดังนั้น สถาบันการเงินทั้งภาครัฐและเอกชน ควรจะให้ความสำคัญกับการปลูกฝังความรู้การวางแผนการเงินให้กับประชาชนอย่างจริงจังต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน วัยทำงานในสังคมไทย ในระดับกลาง-ล่าง ทั้งแรงงานภาครัฐและภาคเอกชน มักมีลักษณะการทำงานหารายได้มาใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเป็นหลัก ด้วยข้อจำกัดในรายรับ-รายจ่ายของสังคมไทย ในภาวะ รายได้ต่ำ-ค่าครองชีพสูง ภาวะเช่นนี้บีบขับให้วัยทำงานต้องติดกับดักในวงวนชีวิตหนี้เพื่อสร้างตัว สร้างครอบครัวส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการวางแผนการเงินเป็นอย่างมาก

2. จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนทางการเงินมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ดังนั้นหน่วยงานต่างๆ ที่มีบริการทางด้านการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ควรจะมีพนักงานที่มีความรู้ความสามารถในระดับสูงเพื่อให้คำแนะนำและปรึกษาแก่ผู้ที่ต้องการเข้าไปใช้บริการให้มีความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินมากขึ้น นอกจากนี้บุคคลเองควรที่จะมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อทำให้การวางแผนทางการเงินมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นการให้ความรู้ด้านบัญชีรายรับ - รายจ่ายของตนเองและครอบครัว เพื่อให้มีแนวทางในการประหยัดและเก็บออมเงินได้เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรจะศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการวางแผนการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพิ่มเติม เช่น ปัจจัยด้านทัศนคติ ปัจจัยด้านความเสี่ยงวินัยทางการเงิน ความตระหนักด้านจริยธรรมทางการเงิน เพื่อให้สามารถพัฒนารูปแบบการวางแผนทางการเงินให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

2. ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้เป็นเพียงกลุ่มคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครปริมณฑลเท่านั้น ซึ่งถ้าต้องการข้อมูลที่มีความหลากหลายมากขึ้น ควรจะเลือกกลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งต่อไปที่แตกต่างจากเดิม หรือเพิ่มกลุ่มขนาดประชากร จากของเดิมเป็นเพียงจังหวัดกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อาจจะต้องเพิ่มเป็นระดับภาคหรือระดับประเทศ เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่มีความหลากหลาย

3. การเลือกใช้เทคนิคการวิจัย อาจจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยวิธีการอื่น เพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น และเลือกใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากเดิมเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก เพื่อให้ได้ผลที่มีความเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ชฎาพร คุณชื่น. (2562). *การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร. คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*

ชนิกานต์ ภูักันทา. (2563). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเงินของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน. คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง*

- ญาดา วัลยานนท์ และ ศนิรัตน์ สุวรรณหงษ์. (2556). *ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของข้าราชการและลูกจ้างสังกัดสำนักงานเขตบาง ซี่งกรุงเทพมหานคร. จุลนิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร*
- ณัฐธาวารี ศรีวิวัฒน์ไชย.(2563).*การวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลเพื่อเกษียณอายุของพนักงาน บริษัทหลักทรัพย์ เอเซีย พลัส จำกัด. คณะบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง*
- ณัฐไธ สุทธิเสริม. (2561). *การจัดการและการวางแผนทางการเงิน ,การลงทุน,การออม* ค้นเมื่อ 8 พฤษภาคม 2564 , สืบค้นจาก<https://sites.google.com/site/natpatai24456/hnwy-thi3-kar- lngthun>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2558). *การวางแผนการเงิน*. ค้นเมื่อ 8 พฤษภาคม 2564 , สืบค้นจาก <https://www.set.or.th/education/th/start/start.html>
- ธนภรณ์ ตีรณกิจชัยกุล.(2563).*ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของคนวัยทำงานในสถานการณ์ COVID-19. คณะบริหารธุรกิจ,มหาวิทยาลัยรามคำแหง*
- พงศ์ศักดิ์ เหลืองอร่าม. (2563). *เศรษฐกิจไทยท่ามกลางความไม่แน่นอน: ปรับกระบวนการรับความท้าทาย*. สืบค้น 8 พฤษภาคม 2564, สืบค้นจาก<https://www.bot.or.th/Thai/ResearchAndPublications/articles/Pages>
- พัฒน์ ทองพิง. (2556).*การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุกรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร,มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต*
- พิชามญช์ ศรีสุวรรณ, พวงเพ็ญ ชูรินทร์ และนิത്യ หทัยสีวงศ์ สุขศรี. (2561). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารการเงินกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของลูกค้ำธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี.การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัย ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 6, 341 – 352*
- มุกดา ไควหกุล. (2559). *การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล,เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจปริทัศน์.วารสารเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจปริทัศน์.*
- วิมลพร สมัครเขตการและปัญญา ศรีสิงห์. (2563). *ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุกรณีศึกษา ลูกค้ำธนาคารยูโอบี สาขานนศรีวิรา.คณะบริหารธุรกิจ,มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*
- ศรุตติ กิตติมหาชัย (2560). *การศึกษาการวางแผนการใช้ชีวิต การวางแผนเรื่องการเงินและการพัฒนาการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีมีผลต่อการเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.*
- สนทยา เขมรัตน์, ดวงใจ เขมรัตน์, ธาณี คงเพชร และพรประภา แสงสินเจริญชัย (2555) *ความรู้และทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร:กรุงเทพฯ*
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์และปรณ แก้วเอี่ยม. (2558).*ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร. วารสารวิทยาการจัดการ*
- สยามนธ์ สหุพันธ์. (2561). *พฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัย ดุสิตธานี พัทยา. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี.*

- สถณี อาชวานันทกุล. (2556). *ความรู้เรื่องทางการเงิน (financial literacy)*. ค้นเมื่อ 8 พฤษภาคม 2564, สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/510818>
- สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์. (2555). *การเงินส่วนบุคคล*. กรุงเทพฯ:ซีเอ็ดยูเคชั่น
- สุพัตรา จันทนะศิริ. (2562). *การบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2562*. วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์.
- อนันธิตรา ดอนบันเทา, ศิริพร โสมคำภา และอนุธิตา เพชรพิมูล.(2559).*การวางแผนทางการเงินเพื่อนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนตำบล โกสุมพิ อำเภอกอสมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร,มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร*
- อัจฉราพร ปะที. (2559). *ความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของประชาชนในชุมชนต่อการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง*. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์,มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- Sam Ponsan. (2560). *5 ความรู้ทางการเงินที่คนไทยควรเข้าใจเพื่อชีวิตที่ดีขึ้น*. ค้นเมื่อ 8 พฤษภาคม 2564, จาก <https://www.mangozero.com/5-financial-literacyyou-must-know-by-k-bank/>